

Notes a Contratempo

NaC

*ESPAI DE COMUNICACIÓ, REFLEXIÓ I DIFUSIÓ DE LA COMUNITAT EDUCATIVA DEL
CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA DE MELIANA*

REVISTA
TRIMESTRAL

*Número 1
Desembre 2025*

NÚMERO 1 DESEMBRE FLORIT

Notes a Contratempus és la revista institucional del Conservatori Professional de Música de Meliana. Vol oferir un canal de participació activa per a alumnat, professorat, famílies i entitats col·laboradores, alhora que projecta la imatge del centre cap a l'exterior.

EN ESTE NÚMERO

1.

EDITORIAL

Pàgina 5

2.

VIDA DE CONSERVATORI

Pàgina 9

3.

AULA OBERTA

Pàgina 26

4.

ARTICLES ACADÈMICS

Pàgina 33

5.

ENTREVISTA

Pàgina 36

6.

CONTRAPUNT

Pàgina 41

EN ESTE NÚMERO

7.

ESPAI CREATIU

Pàgina 45

8.

GALERIA
VISUAL

Pàgina 46

9.

AGENDA I
CONVOCATÒRIES

Pàgina 49

10.

TANCAMENT I
CRÈDITS

Pàgina 52

EDITORIAL

EN CLAU DE DO

La paraula conservatori per a denominar els nostres centres d'ensenyament musical no poques vegades s'agafa en sentit pejoratiu en considerar que són institucions educatives ancorades en el passat. No vaig a esplaiar-me en explicar que l'origen dels conservatoris té a veure amb acollir o assistir i no en preservar. Tampoc vaig a rebutjar ací les crítiques que se'ns puguen fer, perquè en el nostre esperit està la millora continua. De la mateixa manera, tampoc justificaré les nostres mancances per limitacions en el nostre treball. Sí voldria compartir unes reflexions del filòsof José Luis Villacañas que vaig llegir en una entrevista que li feien, on explicava que en el nostre país costa creure en les institucions pel seu propi valor. Afirmava el professor Villacañas que ens manquen conviccions compartides i d'ací la fragilitat i la pobresa de les nostres institucions.

El conservatori de Meliana, amb més de trenta anys d'història està immers aquests últims anys en un procés d'adaptació organitzativa i funcional com a conseqüència de la seua integració en la xarxa de conservatoris de la Generalitat. Els canvis que s'han anat produint en el centre haurien de suposar la consolidació del seu projecte educatiu guanyant en presència i rellevància a nivell comarcal.

En aquest sentit, la publicació *Notes a contratemp* naix per a mostrar i difondre el que es fa al conservatori, perquè el prestigi del conservatori passa per la convicció compartida tant pel professorat com per l'alumnat i les famílies que, cada situació d'aprenentatge que es dona en el sí de la nostra institució resulta valuosa. En un món on domina la pressa, en el nostre conservatori volem anar a contratemp en el sentit que ací, un pot prendre's el seu temps i el marge necessari per a aprendre i gaudir de la música.

Desitge que trobeu interessant aquesta publicació perquè hem posat tota la nostra passió en què així siga. Espere que tinga continuïtat en el temps i que amb la implicació de tots i totes l'anem enriquint en cada nova publicació.

Doménec Hurtado Juan, director

VIDA DE CONSERVATORI

CRÒNIQUES DE CONCERTS I AUDICIONS

DILLUNS MUSICAL
DILLUNS, 24 DE NOVEMBRE DE 2025 - 19:30 H.
SALÓ D'ACTES

PROGRAMA

La Cordillère de Andes.....Kumiko Tanaka
Hugo Carrasco i Rafel Julià

Essai d'un Estival.....Carlos Civera
Carlos Civera i Pina

Ein Duett.....Frederic Ben (con: Paul Harnes)
Yago Ladrera i Aina Ladrera

Abendempfindung Nr. 523.....W.A. Mozart (trans. Domènec Hurtado)
Ara que vius, Quatre Cançons.....Maribel Salazar (trans. Domènec Hurtado)
Domènec Hurtado i Pau Gil

Duo.....J. J. Haydn
Lucas Albors i Carmen Ruiz

Springer im Springel.....Arno Pört
Petrina Gento i Belén Colera

Conversations for two cellophones.....Richard Rodney Bennett
Ricard Montalà i Juan Esteban Gómez

Suite II en Re menor, BWV 1008 (Prelude i Allemanda).....J. S. Bach
Jesús Caspary

Suite from the Victorian Kitchen Garden
(Prelude, Spring, Mists, Exotic i Summer).....Paul Beale
Anaclet Bonilla i Josep Casanova

DILLUNS MUSICAL

Compartir no és viure?

Per:
Carlos Civera Pérez

Saló d'Actes - 24 de Novembre, 19.30 h

Hi ha concerts que naixen amb una vocació molt clara: recordar-nos que la música només té sentit quan és compartida. Este *Dilluns Musical* ha volgut reivindicar justament això. Perquè, al cap i a la fi, si no oferim als altres allò que creem, si no obrim les nostres reflexions sonores al públic, la música correria el risc de convertir-se en un soliloqui. I l'art, per definició, necessita un altre davant per a florir.

El concert del 24 de novembre va ser una mostra viva d'esta idea: alumnat i professorat sobre el mateix escenari, dialogant, escoltant-se i creixent junts a través de les obres. Un espai obert a tothom, on l'aprenentatge i la creativitat respiraven en un ambient proper i sincer.

La vetlada s'inicià amb *La Cordillère de Andes* de **Kumiko Tanaka**, interpretada per **Hugo Carrasco** i **Rafel Julià**, una peça plena de colors i paisatges evocadors.

Va seguir *Ecos d'un Estudi*, obra de **Carlos Civera Pérez**, compositor i intèrpret. Una reflexió musical que estableix un pont entre el món romàntic de Chopin i la seua influència posterior en el llenguatge del jazz, mostrant com un mateix gest pianístic pot viure i transformar-se a través del temps.

El programa avançà amb els *Six Duets* de **Frederic Berr** (arr. Paul Harvey), interpretats per **Yago Laderas** i **Alma Laderas**, i continuà amb les transcripcions de **Doménec Hurtado**, que junt amb **Pau Gil** oferí versions sensibles d'*Abendempfindung* de Mozart i d'*Ara que véns. Quatre Cançons* de Matilde Salvador.

El diàleg cambrístic prosseguí amb un Dúo de **Haydn**, interpretat per **Lucas Alberó** i **Carmen Ruiz**, i amb la transparència meditativa de *Spiegel im Spiegel* d'**Arvo Pärt**, a càrrec de **Patricia Genís** i **Belén Coloma**.

Els saxos prengueren el relleu amb *Conversations for Two Saxophones* de **Richard Rodney Bennett**, interpretada per **Ricard Montalar** i **Juan Esteban Gómez**, abans que **Jimena Escudero** oferira una versió profunda de la *Suite II en Re menor, BWV 1008* de **J. S. Bach**.

Per concloure, **Araceli Batalla** i **Josep Casanova** interpretaren fragments de la *Suite from the Victorian Kitchen Garden* de **Paul Reade**, tancant la vetlada amb un aire d'elegància i fantasia.

Més enllà del repertori i de les formacions, el veritable fil conductor d'este Dilluns Musical fou el que sempre ha definit esta activitat: la música com a lloc de trobada, com a espai on compartir és l'essència.

Que continue així, i encara amb més freqüència. Perquè iniciatives com esta recorden que la comunitat musical d'un centre no sols es construeix a les aules, sinó també en estos moments compartits on tots, sense excepció, floreixem una mica més.

Imatge: cartell de l'acte. Elaborat pel Conservatori Professional de Música de Meliana

CONCERT DEL DIA DE LA MÚSICA

25 de novembre 2025

Convidat especial: Luis Roig Cerveró

Per: Cristina Tormo

El passat 25 de novembre de 2025 vàrem celebrar en el conservatori el **Dia de la música**.

El dia de la música és el 22 de novembre, i també és conegut com el "dia de Santa Cecília". Com tenim per costum, tots els anys aprofitem aquest dia per a fer homenatge a un professor que ha sigut important per la seua trajectòria professional, en aquesta ocasió va ser **Luis Roig Cerveró** el professor convidat a l'acte.

Luis Roig, professor de viola de diferents conservatoris de la Comunitat valenciana és un referent d'aquest instrument. Actualment jubilat des de 2025, però ha donat classe tota la seua vida i ha publicat diferents llibres dedicats a la viola. En el programa de mà poden consultar el seu currículum complet.

QR programa de mà

L'acte va començar amb la intervenció de les professores **Patricia Genís** (violí) i **M. Carmen Moros** (viola) amb una peça de Sibelius, més concretament el Duo en C Major.

A continuació, es va presentar a Luis Roig qui va dedicar unes paraules a l'alumnat i famílies presents sobre *Fer música*. Ací ens va parlar de la seua forma d'afrontar l'estudi per a ser més eficients. Tota una classe magistral per a tota la comunitat educativa.

Posteriorment, l'orquestra va pujar a l'escenari per a oferir la seua intervenció.

El programa presentava diferents obres de G. F. Haendel, C. Saint-Saëns, J. S. Bach i G. P. Telemann per a solistes sota la direcció del professor **Pedro J. Sancho**. Com a instruments solistes varen actuar **Jimena Escudero**, cello de 5é EE.PP., qui ens va delectar amb "El cisne", **Carmen Ruiz** i **Gonzalo García**, els dos violinistes de 2n d'EE.PP. qui varen tocar el concert per a dos violins en re menor de Bach; i per últim, **Nora Pérez** i **Pablo Garrigues**, violes de 4t EE.PP. varen interpretar el Concert per a dos violes de G. P. Telemann.

Programa del concert

Tots els assistents varen coincidir en què va ser un acte molt emotiu on vàrem conèixer una miqueta més a Luis Roig i la seua forma de treballar. L'orquestra també va fer bona mostra de tot el que s'ha treballat al llarg del trimestre.

En acabar l'acte, el nostre homenejat va signar en el llibre d'honor del conservatori amb unes paraules de gran estima.

Al web del centre poden consultar la galeria d'imatges de l'acte. Deixem ací les més rellevants:

Fotos i Vídeos: Belén Coloma, Cristina Tormo i Carlos Civera

VIDA DE CONSERVATORI

CRÒNIQUES DE CONCERTS I AUDICIONS

Imatge de l'alumnat de l'aula de Guitarra

Per: Dario Gonzàlez Ivars

DEL RENAISSMENT ANGLÈS, A LA CUBA D'IGNACIO CERVANTES.

L'audició de guitarra celebrada el 3 de desembre al Saló d'Actes es va articular de manera molt particular. Per diferents estils, èpoques i tradicions del repertori guitarrístic, des de la música popular d'arrel històrica fins a obres fonamentals del cànon clàssic de l'instrument. El programa, com es propi en una audició d'estes característiques, és una selecció pensada, no sols en funció del nivell de cada intèrpret, sinó també des d'una perspectiva històrica i estètica, proposant a l'oient una panoràmica rica i equilibrada de la guitarra com a instrument hereu de múltiples tradicions musicals.

La primera part del concert va estar marcada per la presència de músiques de caràcter popular i evocador. La Malagueña, defensada per Míriam Fernández-Cañadas, i Soñando de Jaime Zenamón, interpretada per Nicolás González-Moralejo Castellano, situaren l'inici de l'audició en un terreny expressiu i pròxim, on la melodia i el lirisme ocupen un lloc central. A continuació, Lucía Santos Martínez va presentar A toye, una dansa anònima del segle XVI, junt amb la cèlebre Greensleeves, enregistrada per primera vegada en 1580, com a "A New Northern Dittie of the Lady Greene Sleeves". Ambdues peces, originàriament vinculades al repertori del llaüt i a la música renaixentista, van subratllar la continuïtat històrica de la guitarra i la seua capacitat per a integrar músiques anteriors a la seua configuració moderna.

César Sánchez 3º EE. PP.

El programa va avançar després cap a obres clau dels segles XIX i XX, combinant peces de caràcter pedagògic amb danses i formes breus de gran arrelament en la tradició guitarrística. Núria Calás Sánchez va abordar l'Estudi núm. 1 de Leo Brouwer, un dels grans noms de la contemporaneïtat junt amb "Làgrima" de Francisco Tárrega, establint un suggeridor diàleg entre el llenguatge contemporani primitivista —de clara economia de mitjans i vocació didàctica— i l'intimisme romàntic del repertori espanyol. Álvaro Sánchez Climente va continuar amb el Bolero de Julián Arcas i Sons de Carilhões de Pernambuco, dos exemples significatius de com la guitarra assimila i transforma formes de dansa, ja siga des del romanticisme vuitcentista o des de l'univers urbà i popular del choro i el maxixe brasilers.

L'última part de l'audició va reunir obres de major pes històric i formal, reforçant la dimensió internacional del repertori. César Sánchez Vicent va interpretar el Prélude BWV 1023 de Johann Sebastian Bach en la coneguda transcripció de Manuel Barrueco, un preludi en forma de toccata quasi alla italiana, amb clares influències estructurals i de lògica harmònica dels grans mestres italians com Corelli, i que gràcies a aquest tipus de versions, s'ha integrat plenament en el repertori guitarrístic actual. Junt amb ella, el Vals núm. 3 "Natalia" d'Antonio Lauro va aportar l'elegància i el refinament del vals veneçolà, una forma europea reinterpretada des d'una identitat pròpia. El tancament del concert va arribar de la mà del Vals núm. 4 d'Agustín Barrios, interpretat per Alejandro Perpiñà Tárrega, i "Mensaje", d'Ignacio Cervantes, en transcripció també de Barrueco, defensada per Eric Martincu, posant l'accent en la riquesa del repertori descriptiu llatinoamericà i en la guitarra com a instrument capaç de sintetitzar tradició, virtuosisme i expressió personal. En el seu conjunt, l'experiència es va configurar així com una autèntica lliçó d'història musical, on la diversitat d'estils i èpoques va ser el veritable eix vertebrador del programa.

Núria Calás 1º EE. PP.

VIDA DE CONSERVATORI

PROJECTES DIDÀCTICS

ESPECTACLE FUGA. A ESCENA!

Per: Cristina Tormo
Imatges: C. Tormo

Saló d'Actes del conservatori.

El passat dilluns 27 d'octubre a les 18:30 h. gaudirem al Saló d'Actes del conservatori de *FUGA*, un espectacle de música i dansa amb col·loqui posterior inclòs per a fer una mostra del treball escènic a càrrec de la companyia **Cos i Territori**, concretament amb **Luna Robert** (ballarina) i **Maria Fernanda Castro** (compositora).

Cos i Territori, segons el seu web, “és un projecte que acompanya artistes emergents i estableix un pont entre la formació i la professionalització. Un espai per investigar, crear i compartir, arrelat al territori i obert a la comunitat.”

En l'actuació es pretenia apropar a l'alumnat d'ensenyaments elementals a altres arts escèniques, en aquesta ocasió la dansa. Tota una experiència interdisciplinària per a posar en diàleg la dansa i la música. Era l'excusa perfecta per a iniciar el Projecte d'Innovació i Inclusió Educativa (PIIE) **A escena!**.

Fuga és un espectacle en el qual una ballarina, **Luna Robert**, expressa els seus moviments i les seues sensacions a partir d'una composició creada específicament per a aquesta representació per **Maria Fernanda Castro** amb música electrònica.

Després d'escoltar i veure l'actuació, es va obrir un torn de preguntes perquè l'alumnat resolguera els seus dubtes directament amb les artistes, tant **Luna** (que estava en l'escenari) com amb **Maria Fernanda** (connectada online).

Luna Robert

De la mà de **Roseta Plasencia**, de la companyia *Cos i territori*, vam viure una experiència diferent del que estem acostumats en el conservatori apropant a l'alumnat a altres mons artístics.

Gràcies per fer-ho possible!

Roseta Plasencia

VIDA DE CONSERVATORI

PROJECTES DIDÀCTICS

D'esquerra a dreta: Carlos Civera, Araceli Batalla, Pau Gil, Patricia García i Marcos Ros

Per: Pau Gil Cortés

PROJECTE DEPARTAMENTAL DE PIANO

El departament de piano o de tecla, com s'anomena formalment, acostuma a ser el més nombrós d'un conservatori. És així tant pel que fa a la quantitat de professorat que el compona com a l'alumnat que implica. Aquest curs 2025-2026 som 7 docents que atenem a més de 150 alumnes, la pràctica totalitat de l'alumnat del conservatori. És per això que el treball sobre els documents pedagògics i ferramentes didàctiques que el departament necessita siga una tasca complexa.

És ací on ens estem emprant a fons durant aquest curs baix la direcció de la Directora del Departament, Patricia García Capilla. El desenvolupament d'aquesta feina es porta a terme dins un Grup de Treball format per tot el professorat del departament anomenat "Revisió per a una organització coherent de la documentació didàctica" i que es desenvolupa com a part del Projecte Anual de Formació del professorat del centre. La durada del grup de treball serà de novembre de 2025 a juny de 2026 amb un total de 15 sessions conjuntes més el treball individual de cada membre del departament.

El departament es fa càrrec d'assignatures pròpies de l'especialitat de piano: piano, conjunt i acompanyament, i d'altres que afecten a alumnat d'altres especialitats: acompanyament, piano complementari, música de cambra i pianista acompanyant.

Pel que fa a l'especialitat de piano, amés d'actualitzar les programacions al format comú de les programacions del centre, estem dissenyant unes noves rúbriques d'avaluació per a avaluar audicions públiques. Amés, per tal de fer aquestes rúbriques més operatives, estem preparant documents informàtics que facen més útil i visual tant la complimentació de la rúbrica com el posterior anàlisi de les dades. Aquestes rúbriques estan basades en la Programació de l'especialitat que ha estat elaborada durant els últims anys pel professorat Belén Coloma Serra, Marcos Ros Cerezo i Joan Antoni Soriano Ballesteros i ara hem actualitzat per a aquest curs amb la intenció de que quede enllestida en els seus trets bàsics per als propers anys. També s'estan posant en pràctica a mode de prova ferramentes d'autoavaluació de l'alumnat al finalitzar una interpretació pública. L'objectiu d'aquesta autoavaluació és ajudar a l'escolta i la reflexió sobre un mateix.

Quant a la tasca de pianista acompanyant, hem fet una revisió exhaustiva de les normes de funcionament d'aquesta àrea. Per tal de millorar aquestes normes, s'ha tingut molt en compte l'experiència de professorat com Araceli Batalla Saldo, qui compta, amés, amb una trajectòria destacada en el món de l'escena. Les noves instruccions han estat incorporades a les Normes d'Organització i Funcionament del centre, que és el document marc que definix l'àmbit dins el qual organitzem el nostre dia a dia, i aprovades en la Programació General Anual. Així mateix, estem revisant les rúbriques d'avaluació del professorat pianista acompanyant. En aquest camp cal destacar el treball del professor Carlos Civera Pérez, qui està dirigint l'elaboració dels documents en format de fulles de càlcul que permeten recollir i transmetre la informació de manera clara, concisa i ràpida entre el professorat pianista acompanyant i els professorat tutor de les diferents especialitats.

Per últim, a l'àrea de Piano Complementari, cal destacar l'elaboració d'un material propi del conservatori que serveix com a fil conductor comú de l'itinerari per a tot l'alumnat. En aquest material, coordinat per la professora Belén Coloma Serra, es treballa tant la tècnica pianística bàsica com el repertori inicial i els coneixements fonamentals de l'harmonia reproduïda al piano.

En resum, tot un seguit de tasques amb les quals volem ajudar al creixement del nostre centre amb l'objectiu de la millora contínua del procés d'ensenyança i aprenentatge. Pau Gil Cortés, professor de piano i Coordinador del Grup de Treball.

VIDA DE CONSERVATORI

ACTIVITATS INTERDISCIPLINÀRIES

Imatge del programa de concert: C. Tormo

“Format per solistes de trajectòria internacional brillant, l'ensemble fa de la innovació el seu senyal d'identitat. El seu treball se centra en un compromís ferm amb la creació musical contemporània i en la integració de les noves tecnologies en l'art sonor”

Font: <https://rafelfestival.com/nous-talents-en-dialeg/>

CONCERT DIDÀCTIC EN LA XIII EDICIÓ DEL RAFEL FESTIVAL

El Conservatori va de concert

Per: Cristina Tormo Soriano

Imatges: C. Tormo

El passat 6 de novembre part de l'alumnat des de tercer fins a sisè d'Ensenyaments Professionals del Conservatori Professional de Música de Meliana es va traslladar a Rafelbunyol amb el professorat d'Harmonia, Anàlisi i Història de la música per a assistir a un concert pedagògic emmarcat dins de la XIII Edició del *Rafel Festival*.

L'assistència a aquest concert es va programar com una activitat que formava part del projecte **A escena!** amb la finalitat d'explorar escenaris i fixar-nos en tot el que envolta a un concert: llums, vestimenta, lloc on toquen els músics, utilització de video, microfonia, etc.

En aquesta ocasió, el títol del concert “Nous talents en diàleg” ens convidava a escoltar obres de nova creació, un concert ofert pels integrants de l'Ensemble d'Arts fundat en l'any 2012 i format per: **Xelo Giner** – Saxòfon; **Jenny Guerra** – Violí; **Elena Solanes** – Violoncel; **Miguel Àngel Berbis** – Electrònica, vídeo i difusió sonora

El projecte A escena! es tracta d'un Projecte d'Innovació i Inclusió Educativa biannual, que ha sigut aprovat per la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per a desenvolupar-se durant els cursos 25-26 i 26-27.

En el concert es varen escoltar obres de nova creació de diferents compositors actuals com són: Carlos D. Perales, Miguel Ángel Berbis, Yoav Shemesh i Joan Gómez-Alemany. Sent dues d'eixes obres estrenes absolutes i d'altra estrena a Espanya.

El programa del concert va ser el següent:

Programa del concert	
Carlos D. Perales	
Tres Nocturnos (2025)*	
Saxòfon, violí, violoncel, electrònica i vídeo	
Miguel Ángel Berbis	
X-elo (2023)	
Saxòfon, 4 avatars, electrònica i vídeo	
Yoav Shemesh	
Not the Same Cloud (2017)**	
Violí, violoncel i electrònica	
Miguel Ángel Berbis	
Juana la loca (2016)	
Violí, violoncel, electrònica i sistema d'il·luminació	
Joan Gómez-Alemany	
Un voyage dans le rassemblement d'arts (2025)*	
Saxòfon, violí, violoncel, electrònica i vídeo	
* estrena absoluta	
** estrena a Espanya	

Imatge del programa de concert.

Xelo Giner interpreta X-elo, obra de M. A. Berbis

Trio Ensemble d'Arts interpretant Un voyage dans le rassemblement d'arts, obra de J. Gómez-Alemany

Cada una de les obres programades proposava una escenografia diferent mesclant música amb electrònica, imatge i llums.

Des d'un trio amb electrònica i vídeo fins a un duo de violí, violoncel i sistema d'il·luminació, com també una solista tocant amb el seu propi avatar (amb la sensació d'haver fins i tot 4 saxofonistes sobre l'escenari).

Cada obra tenia la seua complicació i les solistes varen demostrar el seu alt nivell interpretatiu junt els tècnics de la taula que controlaven la resta d'elements audiovisuals sense que hi haguera cap incidència.

Si voleu consultar l'explicació de les obres, la podeu trobar al web del Rafel Festival a més del programa de mà accedint llegint el QR o des del següent enllaç : <https://rafelfestival.com/nous-talents-en-dialeg/>

Sense dubte va ser tota una experiència diferent amb sonoritats innovadores a què l'alumnat està poc acostumat a escoltar, però sense dubte necessària per a conèixer què s'està fent en el panorama de música actual de l'art sonor. Tota una declaració d'intencions.

L'any que ve, més!

Imatge de part de l'alumnat i professorat assistent al concert quan va acabar.

VIDA DE CONSERVATORI

ACTIVITATS DEL CENTRE

CONSELL ESCOLAR

Per: Cristina Tormo

Mesa electoral del professorat

per a dues places, **Gemma Ros** i **Belén Coloma** van resultar elegides sense sorpreses. Pel que fa al PAS, **Lourdes González**, conserge del centre, va assumir la representació en aquesta nova etapa.

En el sector de les famílies, 23 mares i pares acudiren a les urnes per triar un únic representant: **David Márquez Pérez**, que ocuparà la plaça durant els pròxims quatre anys. Finalment, l'alumnat també va participar activament amb

Les eleccions al Consell Escolar del Conservatori Professional de Música de Meliana, celebrades el passat 19 de novembre, es van desenvolupar amb total normalitat i amb una participació responsable per part de tots els sectors de la comunitat educativa.

El professorat va ser el primer en votar, amb una mesa formada per **Darío González, Jaime Martínez** i **Doménec Hurtado**. En presentar-se dues candidates

Mesa electoral de les famílies

tres candidatures. Amb un total de 48 vots, l'estudiant d'oboè de 4t d'EEPP **Edgar López** serà el seu representant al Consell Escolar.

El centre expressa el seu agraïment a totes les persones implicades en el procés, especialment a les que van formar part de les meses electorals. Les actes oficials amb els resultats es poden consultar al tauler d'anuncis del conservatori.

Mesa electoral de l'alumnat

AULA OBERTA

CONCURS DE POSTALS NADALENQUES

Convocatòria del concurs

Postal guanyadora de Gabriel Ample Ausina

Exposició de les postals entregades:

ARTICLES ACADÈMICS

TEXTOS DEL PROFESSORAT

🎵 "UNA SINFONÍA DE NAVIDAD" 🎵 🎄

Inspirado en "Cuento de Navidad" de Charles Dickens,
con un toque de Bach, Mozart y Chopin

Per: Lucía Vicente Monzó

Capítulo I. El joven sin estilo

Era la víspera de Navidad en Viena. La nieve caía con suavidad sobre los tejados, y en su casa del barrio vienés de Heiligenstadt, un joven llamado **Luddi**, como cariñosamente le llamaba su madre, miraba por la ventana como las calles se teñían de blanco a tiempo que afinaba mentalmente una melodía que no lograba concretar. Afuera, la nieve caía despacio, cubriendo los tejados y borrando el contorno del mundo. Una tenue luz iluminaba el piano de pared junto al cual, las partituras se esparcían por el suelo, arrugadas, emborronadas de tinta, con notas imposibles de dar forma a una sinfonía. Todo era silencio y ello le consumía. Había empezado a componer desde los once años, pero ahora con sus 32 años, la vida le había jugado una mala pasada.

Tan solo hacía dos años que se había quedado sordo, aunque no por ello, nunca desistió en su empeño por componer a pesar de su desesperación por esta aflicción. Ahora, lo que más le atormentaba era que no sabía cuál era su estilo. No encontraba su lugar en un mundo de sonidos que ya no podía escuchar.

A veces componía fugas densas y estructuradas, otras veces melodías juguetonas, y en ocasiones, piezas melancólicas que parecían llorar por él. Pero nada le parecía auténtico. Su fuerte temperamento, con un carácter explosivo además de su acostumbrado desorden que no por ello de talento brillante, no le ayudaban a encontrar su identidad artística. “¿Quién soy como compositor?”, se preguntaba mientras el reloj marcaba la medianoche.

Capítulo II. El Fantasma del Pasado: Johann Sebastián Bach

Un órgano invisible resonó en la habitación. Las sombras se alargaron y, de entre ellas, emergió un hombre de peluca blanca y mirada severa.

—Soy Johann Sebastián Bach —dijo con voz grave—. Vengo a mostrarte el poder del orden, de la estructura, de la forma, de la fe en la música.

De pronto, Luddi se encontró en una iglesia barroca, rodeado de corales y cánones. Bach le mostró cómo cada nota tenía su lugar, cómo la armonía podía ser una forma de oración.

—La música no necesita ser moderna para ser eterna —le dijo Bach—.

Encuentra tu voz en la arquitectura del sonido.

Capítulo III. El Fantasma del Presente: Wolfgang Amadeus Mozart

Al regresar a su habitación, confundido aún por el episodio vivido, una carcajada resonó en el aire. Un joven de ojos brillantes y vestimenta colorida apareció tocando una melodía alegre en un fortepiano invisible.

—¡Lieber Luddi! Soy Mozart, y vengo a recordarte que la música también es juego, es vida, es emoción inmediata.

Mozart lo llevó a un salón iluminado por velas, donde la gente reía, bailaba y lloraba con sus arias. Le mostró cómo una melodía sencilla podía conmover más que mil notas.

—No temas ser ligero, ni temerario. Sé claro, sencillo y elegante. La música vive en el presente, en el corazón de quien la escucha.

Haz que tus melodías se recuerden.

Capítulo IV. El Fantasma del Futuro: Frédéric Chopin

Aturdido por esta nueva visión, y sin aún haber digerido lo que el gran maestro clásico le había infundido, la habitación se volvió brumosa. Un piano de cola apareció entre la niebla, y un hombre pálido, de mirada melancólica, tocaba una nocturna que parecía flotar en el aire.

Contuvo la respiración ante tanta emoción. No sabía si ese sentimiento que le embargaba era fruto de su aturdimiento o de lo interpretaba ese peculiar personaje. Pero sí, era su respuesta ante tan profunda y bella melodía, pues al dejar de sonar ese sentimiento se evadió.

—Soy Chopin —susurró—. Vengo del futuro, donde la música es intimidad, susurro, confesión, transmisora de sentimientos intensos como el amor, el desamor, la melancolía o la pasión.

Chopin lo llevó a una sala vacía, donde una sola persona escuchaba con lágrimas en los ojos. Le mostró que la música podía ser un diario del alma, una carta sin palabras.

—Tu estilo no es algo que eliges. Es lo que queda cuando dejas de imitar, que sale del interior y expresa emociones.

¡Deja fluir tus sentimientos!

Capítulo V. El despertar

Luddi despertó con el corazón agitado. Realmente había sido todo un sueño. Una fuerte emoción invadía su cuerpo. Corrió al piano y, por primera vez desde hacía mucho tiempo, dejó flotar su imaginación, su creatividad, su inspiración. No pensó en Bach, ni en Mozart, ni en Chopin. Pensó en sí mismo. De sus dedos brotó una melodía que tenía estructura, emoción y profundidad. No era barroca, ni clásica, ni romántica. ¡Era suya!

Y mientras la nieve seguía cayendo, Luddi sonrió. porque, a pesar de tanto infortunio, la vida le había hecho un regalo, un regalo de Navidad. Por fin había encontrado su estilo: una sinfonía de todo lo que amaba.

Epílogo

Luddi, el personaje principal que represento en este cuento no es otro que Ludovicus van Beethoven, la forma latina de Ludwig. No he encontrado fuentes fidedignas que mencionen un apodo cariñoso como tal, pero como en cartas familiares se referían a él con respeto y afecto, especialmente su madre, quien fue una figura muy querida para él, me ha parecido adecuado este apelativo.

A pesar de que Beethoven nunca se ha catalogado como un compositor barroco, se ha señalado que su música se inspiró sus grandes maestros, principalmente, en Bach. Su clara influencia barroca se ve reflejada en algunas de sus obras en cuanto a las posibilidades expresivas y armónicas, el uso de la fuga que aparece en varios movimientos de su obra o la técnica contrapuntística tan características de la música barroca, como se evidencia en la *Novena Sinfonía*, entre otras.

Beethoven, fue un compositor a caballo entre dos épocas. Considerado como una figura de transición entre el Clasicismo y el Romanticismo. Representa la culminación del clasicismo y el inicio del romanticismo, fusionándose con la expresividad compleja y armónica del barroco.

Beethoven comenzó a perder la audición alrededor de los 26 años, aproximadamente en 1796. La sordera fue progresiva, y para cuando tenía 30 años, ya experimentaba una pérdida auditiva significativa. Ello lo destrozó como se intuye en el famoso *Testamento de Heiligenstadt*, escrito a sus 32 años. Era una carta en la que expresaba su desesperación por la sordera y su lucha interna, aunque también su determinación de seguir componiendo.

Como curiosidad, he escogido, entre otros, a Chopin como exponente del romanticismo, representado en el fantasma del futuro, porque, aunque sentía gran admiración por la obra de Beethoven y su influencia fue evidente en su entorno musical, nunca interpretó en público obras del compositor alemán, aunque sí permitió que lo hicieran sus alumnos.

il·lustracions dissenyades amb Canva

Beethoven sí que vivió en *Heiligenstadt*, un suburbio vienés, durante la etapa a la que hago referencia en el relato, aunque no fue su única residencia ya que se caracterizó por mudarse con frecuencia. Se estima que vivió en más de sesenta casas diferentes durante su estancia en Viena.

Ludwig van Beethoven murió el 26 de marzo de 1827 en Viena, Austria, a la edad de 56 años. Su muerte fue un evento muy sentido en la ciudad. Se estima que más de 20.000 personas asistieron a su funeral, lo que demuestra el enorme impacto que tuvo en la música y en la sociedad de su tiempo.

Nos ha dejado un legado único y perdurable, aportando innovación, expresividad emocional y fuerza dramática. Hoy en día sigue siendo una fuente inagotable de inspiración en el universo de la música.

Su vida estuvo marcada por grandes desafíos personales que le llevaron a generar esa explosión creativa, a ser todo un genio. Como el mismo dijo en una cena con aristócratas al sentirse menospreciado, donde se levantó y exclamó: “*¡Hay muchos príncipes, pero solo un Beethoven!*”.

LUCIA VICENTE MONZÓ

Bibliografía

Ludwig van Beethoven - Wikipedia, la enciclopedia libre
<https://www.orquestafilarmonia.com>
<https://najeramusica.com/2020/04/22/tres-periodos-beethoven/>

Imatge extreta de www.pixabay.com

ARTICLES ACADÈMICS

INVESTIGACIONS SOBRE REPERTORI O TÈCNICA

TÈCNIQUES D'ESTUDI

Descobreix noves fórmules perquè el teu estudi siga més eficaç

Per: Patricia Genís

Seguint el fil de les xarrades de tècniques d'estudi que fem tant per a alumnat com per a famílies al Conservatori i, després d'escollar els consells de Lluís Roig durant el Dia de la Música, aquest article pretén aprofundir un poc més en alguns aspectes rellevants perquè la pràctica de l'instrument siga més eficaç.

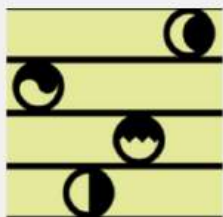
Quantes voltes hem escoltat que l'important de l'estudi de l'instrument és la qualitat d'aquest, no la quantitat? Però què fa que l'estudi siga efectiu i eficient?

Tocar exercicis i peces durant unes hores no és necessàriament estudiar. Estudiar té (almenys) dos requisits. En primer lloc, s'ha de tindre un objectiu clar; i en segon lloc, la intenció ha de ser la de voler millorar alguna cosa. No hi ha res de mal en tocar el repertori deu vegades seguides, però això no és estudiar. L'estudi diari de l'instrument exigeix tant cos com ment.

Si vols desenvolupar-te com a artista has d'entendre que el camí forma part de la meta, i que l'estudi forma part de l'art. I com a art, ha de ser creatiu. Estudiar no es tracta d'aconseguir la perfecció ni d'evitar errors, sinó de conèixer el teu repertori, el teu instrument i a tu mateix.

En aquest sentit, hi ha algunes tècniques d'estudi que tal vegada no coneixes.

ESTUDI AMB VARIACIONS

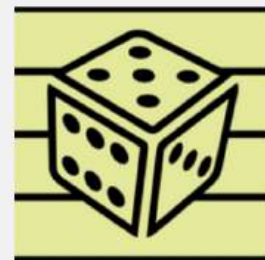

Poder tocar només una versió d'una peça musical no garanteix seguretat tècnica ni versatilitat musical. Practicar una peça o frase de diverses maneres, fins i tot de maneres que ni se t'ocorreria interpretar-la, millora l'aprenentatge i augmenta la confiança. Pots variar des d'aspectes individuals (com per exemple, tempo, ritme, articulació, dinàmica), fins el caràcter o l'emoció associada a una peça (per exemple, tocar un segment com si fora una cançó de bressol, una marxa, una dansa...)

És important conèixer la música, no sols ser capaç d'executar-la. Practicant de manera variada, no sols amplies els teus límits tècnics i musicals, sinó que també estàs estudiant amb una intenció musical clara. Quan es torna a tocar la versió desitjada tot sembla molt més segur: en explorar el bosc que envolta el camí, este s'aclareix.

ESTUDI ALEATORI

La majoria de les persones tendeixen a practicar el repertori tocant-lo repetidament. Si bé això pot mostrar una millora després d'unes poques repeticions, este mètode no sempre garanteix que la peça siga millor l'endemà, és a dir, que s'haja après. Durant la pràctica repetitiva, la informació roman en la memòria a curt termini. El cervell no reconeix la necessitat d'encertar a la primera i depèn de tocar tot diverses vegades. L'estudi aleatori ajuda a retindre la informació en la memòria a llarg termini.

Per a mantindre la ment alerta, convé canviar sovint de tasca (secció musical). Encara que es necessiten moltes repeticions per a aprendre alguna cosa fins al punt que es torne automàtic, la pràctica no ha de ser repetitiva. Això significa que es pot tocar la mateixa quantitat de música i repeticions, però en un orde més aleatori. Els resultats no són evidents immediatament, sinó després d'un o diversos dies.

Esta és una forma particularment útil d'estudiar, si bé són relativament recents els estudis científics que asseguren l'efectivitat d'aquest procés. Alhora, combinar l'estudi amb variacions i l'estudi aleatori és fins i tot més efectiu que usar un només.

MENTAL PRACTICE

Un dels aspectes més importants de l'entrenament mental consisteix en aprendre a desenvolupar la capacitat d'imaginar com vols que sone o s'escolte alguna cosa amb la major claredat, detall i matisos possibles. L'entrenament mental millora l'aprenentatge, la motivació i la capacitat de concentrar-se en els objectius. Encara que no substitueix a l'entrenament físic, estudis han demostrat que una combinació d'entrenament mental i físic ofereix els millors resultats.

Un bon entrenament mental implica utilitzar la ment conscient de manera que afavorisca, en lloc d'obstaculitzar, el desenvolupament d'habilitats motores complexes. L'entrenament mental funciona millor quan et trobes en un estat d'alerta relaxada (els exercicis de relaxació són en si mateixos un tipus d'entrenament mental). Atès que és extremadament intensiu, s'aconsella practicar l'entrenament mental sols durant períodes curts.

Pots practicar una peça o una habilitat específica mitjançant tècniques de visualització. Això no sols és útil si vols evitar una tensió muscular excessiva o si no pots practicar (per exemple, si estàs en un tren), sinó que també pot donar-te noves perspectives sobre els teus hàbits i la teua manera de tocar. Igual que la interpretació física, la capacitat de visualitzar i escoltar millora amb la pràctica.

UN EXERCICI

Tria una peça, fragment o exercici que vulgues treballar. Asseu-te còmodament en una cadira i pren-te uns moments per a relaxar-te i alliberar-te de preocupacions i pensaments.

Imagina que prens el teu instrument. Sent l'instrument: la seua textura, temperatura, pes (si has de sostindre-lo) i comença a tocar. Observa el so que estàs produint: estàs creant el teu so ideal; observa com se sent. Toca algunes notes i gaudeix de la sensació de produir so. Sent com creix la ressonància i escolta la riquesa dels harmònics.

Comença a tocar en la teua ment la peça que has triat. Escolta amb claredat cada matís. Sent la facilitat amb la qual pots tocar. Quan arribes a un fragment confús, permet-te detindre't en ell, sentint i escoltant cada detall en la seua forma ideal. Tens el control total i pots produir-ho amb facilitat.

Mentre toques amb la teua ment, imagina que estàs a uns metres de distància, mirant-te i escoltant-te. Pren-te uns moments per a observar-te a tu mateix i a la teua interpretació des d'esta perspectiva. Ara, permet-te estar de nou en el teu cos mentre continues tocant. Continua tocant durant uns cinc minuts.

Després de l'exercici contesta a les següents preguntes:

- Què vas notar sobre tu mateix, el teu so, la música i els teus sentiments (tant físics com emocionals) mentre tocaves?
- Que vas sentir quan estaves dins del teu cos i et vas imaginar mirant des de la distància?

Font i imatges: Williams, Susan. 2017. *Quality Practice: A Musician's Guide*. Netzwerk Musikhochschulen (Alemanya)

Resum i traducció pròpia de Patricia Genís, 2025

ENTREVISTA

PERSONALITAT CONVIDADA

*“LA MÚSICA ÉS UNA CARRERA DE FONS. EL TALENT
NO ÉS SUFICIENT”*

Per: Patricia Genís

Parlar amb Luis Roig és endinsar-se en un univers on la pedagogia, la música i la vocació docent s'entrellacen amb naturalitat. Lluís ha dedicat la seua carrera a formar a noves generacions de violistes i a desenvolupar materials didàctics que hui utilitzen docents de tot el país. Els seus mètodes, fruit d'anys d'investigació i experiència a l'aula, han contribuït a renovar l'ensenyança de l'instrument i a situar la viola en un lloc cada vegada més visible dins del panorama educatiu. En esta conversa, Roig reflexiona sobre la seua trajectòria, els reptes actuals de l'ensenyança musical i el paper que han d'exercir els nous recursos pedagògics.

Els teus mètodes pedagògics s'han convertit en un punt de referència per a molts docents. Quines necessitats vas detectar a l'aula que et van portar a desenvolupar noves vies de comunicació al procés d'ensenyament/aprenentatge amb el teu alumnat? Què aporten de diferent respecte dels mètodes tradicionals?

Quan vaig començar el meu treball com a mestre de viola a l'any 1988, vaig veure d'immediat dos necessitats importants que calia abordar. Per una part la falta de formació del professorat (en Espanya no teníem tradició d'escola de corda), i, per altra part, no disposàvem dels recursos bibliogràfics adequats perquè els alumnes més menuts s'iniciaren en els instruments de corda (concretament, en el violí i en la viola) de forma atractiva i motivadora.

És la metodologia Suzuki i concretament el treball que feia Anna Baget, una de les millors professores que he conegut, i una de les introductores de la metodologia Suzuki en Espanya, la que en fa pensar i replantejar-me que una nova via era possible en l'ensenyament dels instruments de corda, tot i que la seua implantació en un conservatori no és possible per la falta de flexibilitat del sistema.

El fet de conèixer a Pilar Fuentes (Catedràtica de Pedagogia del Conservatori Superior de Música de València i Cap del departament d'Innovació Educativa de la Generalitat Valenciana), en la que col·labore junt amb Rosa Pla (professora de violí) i Fani Blanch (professora de Violoncel) en el desenvolupament del disseny curricular dels instruments de corda en el grau elemental, genera en mi un gran entusiasme en la recerca de nous camins.

D'aquesta manera va començar tot. La pregunta era, què podia fer?, què podia utilitzar que fora conegut i motivador per als alumnes i per als pares al mateix temps? Quines peces concien alumnes i pares? En aquell moment estava clar, les cançons populars.

D'immediat em vaig posar a buscar cançoners en els quals pogués trobar cançons conegudes (transmissió oral). També va haver treball d'investigació, preguntava als alumnes i als pares quines cançons coneixien, ja que volia partir del coneixement sonor de l'alumnat, perquè els resultés més fàcil d'imitar. Si ja coneixen la melodia, i el ritme (este fet substituïa les gravacions que s'inclouen en metodologies com Suzuki) ens podríem centrar millor en tots els aspectes tècnics de l'instrument. A partir d'aquest fet tot va consistir a fer una metodologia molt progressiva, tant pel que fa a la mà esquerra (mà de la viola), com per a la mà dreta (mà de l'arc).

Les cançons van ser escollides i ordenades pensant en diversos aspectes: En primer lloc els intervals i com afecten a la digitació de la mà esquerra. Estes cançons les podem utilitzar també per a solucionar dificultats d'afinació més endavant. Per exemple, en la cançó "Aserrin", totes les notes són terceres menors. Cada vegada que apareix un interval de tercera menor i volem ajustar l'afinació, repassem "Aserrin", però esta vegada les notes que ens ocupen (entonació relativa). Respecte al ritme, utilitzem el vocabulari per a consolidar grups de notes. Per exemple 4 semicorxeres (Cho-co-la-te) un treset (plá-ta-no), etc. D'esta forma estem creant models que podem aplicar en qualsevol moment i que ens donen una gran agilitat mental a l'hora de la lectura.

Cal dir, que en cap moment m'havia passat pel cap editar el meu treball. Jo ho feia solament pensant en els meus alumnes i en les seues famílies. Però va ser gràcies a Javier Costa, qui em va animar, i vam acabar presentant el treball a l'editorial Piles, i aleshores va nàixer "Mi amiga la Viola" i "Mi amigo el violín". Sempre estaré agraït a Javier, per fer els acompanyaments de piano de totes les cançons dels dos volums i per animar-me a fer la publicació. Anys després i buscant l'autonomia dels alumnes vaig editar uns annexes a l'edició dels llibres amb exercicis per a preparar cadascuna de les cançons, aportant acompanyaments d'àudio per a cada exercici, per a la cançó (per frases i sencera), cobrint d'alguna forma tot el procés d'aprenentatge.

 Què aporten de diferent respecte dels mètodes tradicionals?

La metodologia tradicional ens pot servir per a cursos més avançats, però no per als principiants. El llenguatge musical en el seu primer curs consisteix bàsicament en el treball de la tonalitat de Do major i el pentacord base, però per necessitats fisiològiques dels dits de la mà, i dels plànols de l'arc, nosaltres hem de començar (les violes en re major i els violins en la major), registre que els alumnes no treballen en llenguatge musical durant el primer curs. I en el cas de la viola, la cosa es complica si tenim en compte que toquem en clau de Do en tercera i que no s'estudia fins al final dels ensenyaments elementals o principi dels professionals.

Pel que fa al ritme, en llenguatge comencen en figures rítmiques més lentes, mentre que nosaltres utilitzem figures més curtes, amb ritmes més vius, ja que resulta més efectiu, donat que mantindre l'arc (el so) al principi no és cosa fàcil.

Es a dir, que el professor d'instrument de corda es veu amb la necessitat d'atendre tots aquests aspectes que acabem de descriure a l'hora de plantejar el treball d'una partitura.

 Com a professor en un conservatori professional, has treballat amb estudiants en una etapa crucial de la seua formació. Quines qualitats consideres essencials en un jove músic per a afrontar amb èxit aquesta etapa?

La música és una carrera de fons. He vist a alumnes talentosos deixar els estudis i a alumnes menys brillants acabar amb èxit. Els professors tenim una gran responsabilitat, ja que exercim una influència en els nostres alumnes dia a dia. En les classes individuals d'instrument - si el professor té estabilitat laboral- podem tindre a un alumne des dels 8 fins als 18 anys.

Són fins a 10 anys de formació, els quals, són segur els més importants en el desenvolupament humà i professional de l'alumne. El vincle que s'estableix entre el professor i alumne perdurará per sempre. És missió del mestre connectar a l'alumne en la passió i amor a la música, fer que escolten música variada cada dia i de diferents estils, que toquen peces que els emocionen i motivar-los en buscar inspiració en concerts en directe o gravacions de grans intèrprets.

Els alumnes han de ser disciplinats i tindre constància en l'estudi. El talent no és suficient. La pràctica diària i els hàbits d'estudi són fonamentals per a poder progressar. Cantar i escoltar interiorment són també qualitats bàsiques a tindre molt en compte. Ser creatius i tindre la necessitat d'expressar-se a través del so, són qualitats importantíssimes també. Transmetre sentiments i connectar amb el públic és el que diferencia a un intèrpret d'un artista.

Però cal recalcar que totes estes qualitats no ens portaran a cap lloc, si no sentim passió per la música. Tal vegada aquesta siga una de les qualitats fonamentals.

● *Des de la teua experiència, quins canvis pedagògics et semblen més rellevants i cap a on creus que es dirigeix la formació dels músics del futur?*

A tots ens han ensenyat a tocar, però no a ensenyar. No hi ha una formació pedagògica adequada, i encara que als estudis superiors existeixen les dues branques (interpretació i pedagogia), quan acabem tots es podem dedicar a qualsevol àmbit, artístic o pedagògic. En aquest sentit, pense que tots tenim la mateixa formació independentment de l'eixida laboral que prenem, i aquest aspecte s'hauria de concretar.

En els últims anys he pogut assistir a cursos de formació pedagògica específica de metodologies com Suzuki, Rolland i Dalcroce en els conservatoris professionals de música, metodologies que ens poden aportar una gran quantitat de recursos que caldria incloure en el dia a dia de l'aula per a poder ajudar als alumnes, tant en l'aspecte individual com col·lectiu. Al final són iniciatives que demanda el professorat vocacional, però deuria ser part de la formació teòrica i pràctica en els estudis superiors dels futurs docents.

L'experiència en diu, que un alumne que fa un bon grau elemental, difícilment abandona els estudis professionals, i encara que en els anys de l'adolescència (de vegades difícils) es poden perdre un poc, quan s'assenten tornen a funcionar de meravella. Un professor, en especial, d'ensenyances elementals, ha de tindre els recursos necessaris i saber aplicar-los en la pràctica per a poder ajudar i motivar als alumnes en tot moment.

És impossible que tot l'alumnat que cursa estudis en els conservatoris puga acabar treballant en orquestres o conservatoris. Cal buscar altres eixides professionals, i alguns dels nostres alumnes davant la falta de treball, s'han format després en estes metodologies, que semblen innovadores, però que realment tenen més d'un segle d'existència.

L'educació musical actual hauria de ser més flexible i deuria obrir-se a més camins en vistes professionals. Deuríem de ser capaços de detectar les diferents aptituds i vocació dels estudiants per a poder-los orientar. Mostrar-los diferents músiques (jazz, rock, etc.), donar-los una bona formació digital professional, formar-los en gestió musical, etc. qualsevol via que els supose una eixida professional.

D'esquerra a dreta: Cristina Tormo, Doménec Hurtado, Darío González, Patricia Genís, Alejandro Royo, Luis Roig, M. Carmen Moros, Francisco J. Sanz, Pedro J. Sancho.

 Com ha influït la teua experiència diària a l'aula en el procés de creació de materials didàctics? Quin paper creus que han de tindre els nous mètodes en la formació musical actual?

Per a mi sempre ha sigut una preocupació que el repertori que estudiaren els meus alumnes fora el més bonic possible, que fora motivador i que els emocionara. El repertori de viola és molt reduït en comparació al de violí, de manera que tot allò que m'agradava del repertori de violí, immediatament feia una transcripció per a viola, inclòs l'acompanyament de piano. Tinc transcrita la majoria de repertori de violí de totes les ensenyances elementals i els dos primers cursos d'ensenyances professionals

Pense que cada professor ha de buscar el seu mètode i pot ser diferent inclús per a cada alumne. Per això és tan important la formació del mestre, la quantitat de recursos que té i la seua aplicació en l'aula. És difícil decantar-se per una metodologia única. Cal veure les necessitats de l'alumnat, buscar el material adequat en tot moment, i aplicar-lo, inclús crear-lo, si cal. Buscar la concordança del que s'estudia. Per exemple si estem estudiant una obra que està en re major, l'escala a estudiar serà en la mateixa tonalitat, i si cal treballar algun estudi per a millorar alguna dificultat, buscarem algun estudi en la mateixa tonalitat i que apareguen els continguts que volem treballar. En definitiva, la millor metodologia, és aquella que motiva a l'alumne a treballar i a gaudir de la música.

Una cosa que sempre faig respecte repertori, és proposar-li a l'alumne diferents obres a estudiar. Li envie enllaços de vídeos perquè escolten, observen i decidisquen quina obra els agradaria tocar. La decisió és seua, ells trien. Això suposa que ja els tenim implicats i motivats perquè l'obra que van a tocar, l'han fet seua.

No volia acabar sense donar les gràcies a tota la comunitat educativa del Conservatori de Meliana per la deferència i el tracte que m'haveu donat. Vos desitge a tots el millor. Recordeu que els professors estem per ajudar, els alumnes per a estudiar i millorar i les famílies per acompanyar. Entre tots podem fer una gran tasca amb els nostres joves. Gràcies de cor. Luis Roig.

CONTRAPUNT

REFLEXIONS DE L'ALUMNAT I FAMÍLIES

¿Por qué es importante
celebrar el día de la
música?

Para mí es importante celebrar el día de la música porque es un día especial para los músicos, y que nos representa en nuestra carrera. También es un día importante porque es el día de nuestra patrona Santa Cecilia. La música no solo es un gusto sino que es un lenguaje en el que nos expresamos con notas musicales, silencios, compases...

Todos los músicos somos personas especiales, y gracias a la música haremos Felices a todo el MUNDO.

 LA MUSICA
ES LO MEJOR

Carmen Romero Roig, 3º elemental · Viola.

¿POR QUÉ ES IMPORTANTE CELEBRAR EL DÍA DE LA MÚSICA?

Hola, soy Mía Urquiza García, tengo 8 años, voy a 1º de elemental y toco la flauta travesera.

Pienso que es importante la música porque si no hubiera música nadie sentiría emociones, por ejemplo, las canciones no existirían, el conservatorio tampoco existiría y las fiestas.

Nadie podría vivir sin música, la música es muy importante sin ella todo sería aburrido.

Si la clave de sol y la clave de fa no existieran las notas do, re, mi, fa, sol, la, si y el do grave no sonarían y los instrumentos, ¡¡que sería de ellos!!

Las fiestas serían más aburridas sin música, sin bailes y sin DJ.

La música y las partituras viven gracias a los instrumentos.

Mía Urquiza García, guanyadora del Concurs de Narrativa del dia de la música

Las pelis de Disney, de Netflix y de Prime las podríamos ver, pero sin música.

El aviso de mi colegio para ir al patio, para comer y para irnos a casa sin música no sabríamos a qué hora nos tenemos que ir.

Y por todo esto... ES IMPORTANTE
CELEBRAR EL DÍA DE LA MÚSICA.

María Urquiza acompañada por Belén Coloma

UN PILAR SILENCIOSO

En el Conservatorio Profesional de Música de Meliana, donde los pasillos resuenan con escalas, arpeggios y algún que otro “¿me he dejado el metrónomo en casa?”, existe un pilar silencioso pero imprescindible: la Asociación de Madres y Padres del Alumnado (AMPA).

Un equipo comprometido, cercano, académico cuando toca... y con sentido del humor cuando la partitura de la vida lo permite.

El AMPA es, en esencia, la orquesta invisible que ayuda entre bambalinas para que todo lo demás pueda sonar afinado. Su razón de ser se articula en diversas funciones fundamentales:

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MELIANA

FUNCIONES ESENCIALES AMPA

- Representación institucional
- Interlocución educativa
- Gestión de inquietudes
- Gestión económica de viajes

Y todo esto por sólo 10 euros al año...

Y este año tenemos preparado:

- Taller de Acústica y Grabación por Carlos Simón.
- Taller de Entrenamiento Auditivo, Improvisación y Armonía Moderna por Sedajazz
- Taller de Entrenamiento mental para músicos por Rafael García

The infographic also features icons of a trumpet, a vinyl record, a guitar, and a piano keyboard, along with the AMPA logo.

- Representación institucional: Visibilizar ante la administración las demandas reales y urgentes de la comunidad educativa, garantizando que la voz del conservatorio llegue donde debe llegar.
- Interlocución educativa: Representar a las familias en el Consejo Escolar, ejerciendo como puente sólido y dialogante entre padres, profesorado y equipo directivo.
- Gestión de inquietudes: Trasladar al centro las preocupaciones, propuestas y necesidades que las familias expresan – desde dudas sobre itinerarios musicales hasta sugerencias sobre actividades.
- Asesoramiento a familias: Ofrecer orientación y/o asistencia en aquellos casos en los que las familias puedan requerir apoyo académico, administrativo o institucional.
- Gestión económica de viajes: Piles, Alcalá de la Selva...
- Y todo esto por sólo 10 euros al año...

- (Si, han leído bien: al año, no al día. Si fuera al día nos daría para montar un auditorio nuevo, dos orquestas sinfónicas. Pero no: solo 10 euros al año para sostener todas estas iniciativas y otras que están por venir.)

Proyectos y actividades

El AMPA no solo coordina y representa, sino que impulsa cada curso nuevos proyectos que aportan valor añadido a la formación musical del alumnado. Siempre en consonancia con la Dirección del centro, buscamos actividades útiles, formativas y, por qué no, apasionantes.

Para este año académico tenemos programadas varias propuestas de gran nivel:

🎵 Taller de Acústica y Grabación

Impartido por Carlos Lidó, destinado a que el alumnado entienda cómo suena lo que toca, cómo capturarlo con calidad y qué magia se esconde detrás de un buen registro sonoro.

🎵 Taller de Entrenamiento Auditivo, Improvisación y Armonía Moderna

De la mano del prestigioso equipo de Sedajazz, para que los estudiantes puedan explorar lenguajes más contemporáneos, desarrollar oído interno y perderle el miedo a improvisar – ese “deporte de riesgo” musical que tanto libera cuando se domina.

🎵 Taller de Entrenamiento mental para músicos sobre técnicas de estudio mental y visualización para potenciar el rendimiento interpretativo por Rafael García.

En definitiva, la AMPA del Conservatorio Profesional de Música de Ciudad es una comunidad que acompaña, respalda y complementa la educación musical de nuestros hijos e hijas. Lo hace con rigor académico, espíritu colaborativo y una sonrisa cómplice que recuerda que, detrás de cada nota bien tocada, hay un esfuerzo compartido entre familia, profesorado y alumnado.

Porque la música une... y nosotros, modestamente, afinamos ese lazo.

ESPAI CREATIU

Soluciones al proper número de la revista

GALERIA VISUAL

SELECCIÓ D'IMATGES D'ACTIVITATS

12/12/2025 2n E. Elementals

AGENDA I CONVOCATÒRIES

- **8 i 9 de gener:** Xarrada tècniques d'estudi 19.30 (alumnat E.P.)
- **13 de gener:** Concert Orq. Sinf. Conserv. Sup. Castelló
- **18 de gener:** Concert Premis Absoluts al Palau
- **19 de gener:** Taller d'acústica (AFA)
- **26 de gener:** Concert clarinet i piano. Juan Esteban Romero i Lluís Vallés.
- **2 de febrer:** Concert Violins en acció
- **3 de febrer:** Xarrada orientació acadèmica I
- **5 de febrer:** Xarrada orientació acadèmica II
- **5 de febrer:** Taller educació auditiva (AFA)
- **9 i 16 de febrer:** Intercanvi aules doble canya Velluters-Meliana
- **10,11 i 12 de febrer:** Audicions Piano Complementari
- **12 de febrer:** Taller educació auditiva (AFA)
- **16 de febrer:** Dilluns musical
- **16 a 19 de febrer:** Masterclass amb Jorge Balanzá
- **20 de febrer:** Recital amb Jorge Balanzá
- **23 de febrer:** Masterclass de tuba amb David Llacer
- **6 a 8 de març:** encontre orquestra
- **9 de març:** Conte musical (alumnat pedagogia)
- **11 de març:** Setmana de la dona "El Rosinyol i la Rosa" M. Salvador

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Darío González Ivars,
professor de guitarra.

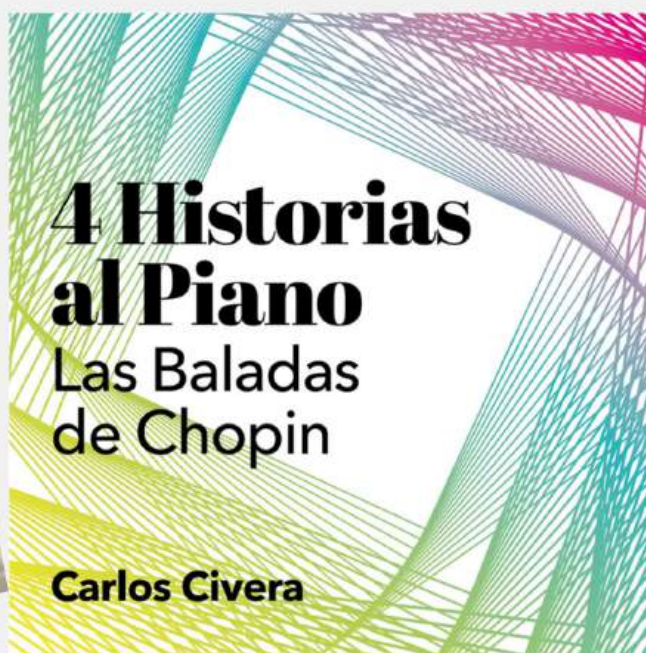
[Notícia de Xavia.com](#)

[Puntxa en este enllaç per sentir el disc a Spotify](#)

Carlos Civera Pérez,
professor de piano

[Notícia del Levante](#)

Conservatori Professional
de Música de Múrcia

NOVA CONVOCATÒRIA

2025 - 2026

PRESENTACIÓ DE COMPOSICIONS

Compositors i compositoras...

Redordeu el projecte *imagina-so*?

¡Torna una nova edició per a este curs!

La idea és la mateixa... heu de compondre una peça per a **l'agrupació o instrumentació que vulgueu** (podeu aprofitar-vos del vostre grup de cambra o amics/amigues i així escoltar com sona abans d'entregar-la).

La convocatòria és per a alumnat de **tots els cursos**, tant d'Ensenyaments Elementals com Professionals.

Podeu escriure a mà o en programa d'edició de partitures. Això sí, les composicions han de ser **originals**. No s'admetran composicions fetes amb aplicacions d'IA.

Quan tingueu la composició feta, **trieu un professor/a** que vos tutoritze i ajude per a revisar-la i li la podeu entregar a ell/ella mateix. També podeu consultar-li el que necessiteu.

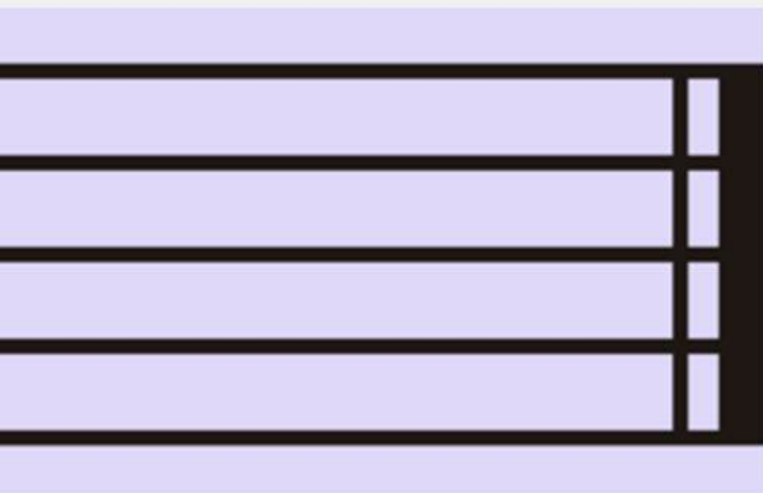
De totes les obres, se seleccionaran algunes d'elles i **s'interpretaran** en concert durant la setmana cultural.

Data màxima per a entregar la versió definitiva: **9 de febrer de 2026**.

Participa!

TANCAMENT I CRÈDITS

AGRAÏMENTS

Aquest primer número de Notes a Contratemp, Desembre Florit, no hauria estat possible sense la implicació i la col·laboració de moltes persones que formen part de la comunitat educativa del Conservatori Professional de Música de Meliana.

Volem expressar un agraïment sincer al professorat, per la seua disponibilitat, el seu compromís i la qualitat de les aportacions, així com a l'alumnat, que amb la seua participació activa dona sentit i vitalitat a aquesta revista. Igualment, gràcies a les famílies i a l'AMPA pel seu suport constant i per entendre la importància d'espais com aquest, que reforcen el vincle entre el centre i el seu entorn.

Visibilitzar la tasca musical que es desenvolupa al conservatori, compartir experiències, reflexions i projectes, i posar en valor el fet musical com a experiència col·lectiva és fonamental per mantindre viva la música i la cultura dins de la comunitat educativa. Notes a Contratemp naix amb aquesta voluntat de trobada, diàleg i projecció compartida.

Gràcies a totes i a tothom per fer possible aquest projecte.

CARLOS CIVERA PÉREZ

TANCAMENT I CRÈDITS

CRÈDITS

COORDINACIÓ

Carlos Civera Pérez
Cristina Tormo Soriano

COL·LABORACIONS PROFESSORAT

Cristina Tormo Soriano
Patricia Genís Yago
Doménec Hurtado Juan
Pau Gil Cortés
Lucía Vicente Monzó
Dario González Ivars

COL·LABORACIONS ALUMNAT I FAMÍLIES

Mía Urquiza García
AMPA

Per a col·laborar amb algun article al següent número de la revista, feu-me'l arribar a la següent adreça electrònica:

c.civeraperez@edu.gva.es

Notes a Contratempo

Notes
a
Contratempo

REVISTA
TRIMESTRAL